

عنوان مقاله:

اندازه گیری گلیسیریزین در ریشه گیاه شیرین بیان (*Glycyrrhiza glabra L.*) توسط دستگاه کروماتوگرافی مایع با کارایی بالا (HPLC)

محل انتشار:

مجله تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران، دوره 14، شماره 1 (سال: 1381)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

کامکار جایمند - عضو هیئت علمی موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع، تهران

محمدباقر رضایی - عضو هیئت علمی موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع، تهران

خلاصه مقاله:

ریشه گیاه شیرین بیان (*Glycyrrhiza glabra L.*) به طور عام لیکوریس نامیده می شود که به عنوان عامل شیرین کننده و بیش از دو هزار سال کاربرد دارویی داشته است. لیکوریس دارای پنج حلقه سایونین تری ترین به نام اسید گلیسیریزینیک است. این ترکیب متعلق به مشتقات بتا-آمیرین (b-amyrin) می باشد. شیرین بیان به خاطر مزه شیرین آن به عنوان عامل ضد التهاب، آلرژی و زخم شناخته شده است. تا کنون جهت ارزیابی مقدار گلیسیریزین در ریشه گیاه شیرین بیان و عصاره های حاصل از آن از روشهای مختلفی استفاده شده است، که تماما غیر اختصاصی و متکی به روشهای غیر مستقیم می باشند. در این تحقیق جهت تشخیص مقدار گلیسیریزین در نمونه های ریشه شیرین بیان، از روش (بدون هیدرولیز ماده) یعنی با استفاده از دستگاه کروماتوگرافی مایع با کارایی بالا (HPLC) صورت گرفته است. در این روش جداسازی گلیسیریزین از دیگر اجزای موجود در عصاره ریشه گیاه با استفاده از مرحله معکوس صورت گرفت، که نتایج رضایت بخش و قابل تکرار می باشند. ریشه گیاه از مزرعه گیاهان دارویی در باغ گیاه شناسی ملی ایران، جمع آوری گردید. سپس اقدام به استخراج عصاره توسط حلال و شناسایی ترکیب اسید گلیسیریزینیک توسط دستگاه (HPLC) نمودیم. مقدار ترکیب در نمونه ۱.۵ درصد تعیین گردید. این روش مشکلات در روشهای قبلی را دفع کرده است.

کلمات کلیدی:

شیرین بیان، لیکوریس، گلیسیریزین، بتا-آمیرین و کروماتوگرافی مایع با کارایی بالا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1286175>

